

جان بولتون / مشاور امنیت ملی سابق ترامپ / مترجمان: مسعود میرزایی و بهجت عباسی

خاطرات ۲۵۳روز حضور در کاخ سفید

اتاقی که در آنجا

اتفاق افتاد

سرخوشی ترامپ بعد از دیدار در سنگاپور

پمپئو، متیس و من روز دوشنبه ۱۸ ژوئن نشست صبحانه کاری خود را در اتاق افسران کاخ سفید برگزار کردیم و تا آن روز فهرست مانورهای نظامی که ممکن بود از سیاست جدید ترامپ متأثر شوند نیز توسط دانفوردر تکمیل و آماده شده بود. متیس گفت وقتی هر مانور نظامی لغو شود، آمادگی نظامی نیز شروع به تنزل می‌کند و هرچه زمان می‌گذرد آمادگی‌های نظامی بیشتر کاهش می‌یابد. همه ما نگران اهداف کوتاه مدت و بلندمدت بودیم و تلاش می‌کردیم جلوی کاهش آمادگی‌های دفاعی در شبه جزیره کره را بگیریم. وقتی جابه‌جایی و چرخش دورهای افسران در رده‌های مختلف نظامی انجام می‌شود و افسران جوان جای افسران باسابقه را در واحدهای مختلف می‌گیرند، عدم انجام تمرینات نظامی کافی می‌تواند زیانبار باشد. از این نظر روز اول سپتامبر یک تاریخ مهم محسوب می‌شد.

متیس نگران بود که لغو تعداد اندکی از مانورهای نظامی خشم و غضب ترامپ را برانگیزد ولی من معتقد بودم که لغو تعداد زیادی از مانورها نیز مسخره خواهد بود و به مقابله و مواجهه بی‌مورد با اعضای جمهورخواه کنگره دامن می‌زند و اوضاع را بدتر می‌کند. ما بالاخره تصمیم گرفتیم که پنتاگون یک بیانیه صادر و در آن اعلام کند که دو مانور بزرگ را به حالت «تعلیق» درمی‌آورد. ما روی تعلیق به عنوان یک کلمه کلیدی تأکید داشتیم تا اعلام کنیم که مانورها به طور کامل «لغو» نشده‌اند. در مجموع با توجه به تأکیدی که چینی‌ها در ملاقات با پمپئو بر تلاش همه‌جانبه ما برای حصول پیشرفت در مذاکرات با پیونگ یانگ طی دو ماه آینده داشتند، ما تاریخ اول سپتامبر را به عنوان یک ضرب‌الاجل تعیین کردیم تا در آن تاریخ سازنده بودن مذاکرات را ارزیابی کنیم. ترامپ در بقیه روزهای هفته، پس از بازگشت از سنگاپور، سرخوش و سر کیف بود. وی روز جمعه در جریان یک جلسه توجیه اطلاعاتی با هیجان اعلام کرد: «من هرگز نمی‌توانستم با مک مستر و تیلرسون (به ترتیب مشاور امنیت ملی سابق و وزیرخارجه سابق) این کار را انجام دهم. پمپئو کار بزرگی را انجام می‌دهد. این آقا هم (با اشاره به من) کارهای بزرگی می‌کند. ترامپ خوشحال بود که مانورهای نظامی بیشتری در راه نخواهد بود و افزود: خوشحالم که تاناکون یک بیانیه قبلی من برای لغو مانورها به نتیجه نرسید، زیرا در آن صورت چیزی برای عرضه در اجلاس سنگاپور نداشتیم. ترامپ همچنین گفت که کیم جونگ اون «رگه‌هایی از شرارت و بدجنسی در خود داشت» و همچنین مدعی مزاج به نظر می‌رسید. او همچنین چهره عصبانی کیم جونگ اون را یادآوری کرد که در جریان مذاکرات بر سر یکی از مقامات همراه خود فریاد کشید. ترامپ همچنین یادداشت‌ها، عکس‌ها و مقالاتی از روزنامه‌ها را برای کیم امضا کرده بود تا یادبودی بر درخشش مذاکرات در سنگاپور باشد و این کار ترامپ براحتی از ذهن من پاک نمی‌شود.

ترامپ در اواخر ماه ژوئن به نکته‌ای اشاره کرد که به نوعی اختلافات بالقوه میان آمریکا و مون جائه این رئیس جمهوری کره جنوبی را برجسته می‌کرد. این موضوع ما را هم بشدت نگران کرد. با پیگیری اقدامات رئیس جمهوری مون، ترامپ به این نتیجه رسید که او دستور کاری را پیگیری می‌کند که در دستور کار آمریکا متفاوت است، چرا که هر دولتی اولویتهای مخصوص به خود را در تعقیب منافع ملی دارد. احتمالاً در این قضیه برای سنول روابط دو کره نسبت به موضوع خلع سلاح هسته‌ای کره شمالی، از اهمیت بالاتری برخوردار بود. ترامپ به دنبال این بود که قبل از انتخابات کنگره در سال ۲۰۱۸ اخبار خوبی از کره شمالی برسد. با توجه به این دغدغه، ترامپ خواستار این بود که کره جنوبی فشارهای خود را در زمینه پیگیری طرح اتحاد دو کره کند، چرا که اولویت مهم برای آمریکا خلع سلاح هسته‌ای کره شمالی بود نه اتحاد دو کره. این حرفی دقیق و کاملاً در راستای منافع ملی ما بود. نقش بستن این دغدغه در ذهن ترامپ برای ما امیدوار کننده بود و حداقل ما را از اینکه کاملاً چشم‌اندازهای خود را از دست بدهیم، محافظت می‌کرد. من نگران بودم که ترامپ به هر قیمتی می‌خواهد قبل از انتخابات کنگره ابراز خوبی از شبه جزیره کره برسد، البته تضمین وقوع این اتفاق خوب واقعاً غیرممکن بود. من همچنین نگران بودم که پمپئو نمی‌خواهد خودش حامل و عامل خبرهای با شد و به نظر هم به همین دلیل هم امتیازات زیادی به کره شمالی داد تا مذاکرات به هم نتهورد.

در راستای سرعت گرفتن دیپلماسی با کره شمالی، پمپئو برنامه‌ریزی کرده بود که دوباره در تاریخ ششم ژوئیه به پیونگ یانگ برود. نظام دیوانسالار وزارت خارج به از سرگیری مذاکرات با کره شمالی بسیار خوشحال شده بود و من نگران بودم که همچون تجربه مذاکرات شش جانبه، هر دور از مذاکرات با کره شمالی به فرصتی تبدیل شود که امتیازات بیشتری به آن کشور داده شود. در واقع وزارت خارج پیشاپیش نمودارها و دستورالعمل‌های حداقلی و عقب مانده را برای هیات نمایندگی آمریکا طراحی کرده بود که عملاً باعث می‌شد آنها قبل از نشستن رو به روی هیات کره‌ای، در موضع ضعف قرار بگیرند. من قاطعانه از پمپئو خواستم که قبل از تعهد پیونگ یانگ نسبت به اعلام کامل و دقیق برنامه‌های هسته‌ای و موشکی خود، هیچ گونه مذاکره جدی را با کره شمالی کلید نزنند. برای ناظران تسلیحاتی این گام ابتدایی محسوب می‌شود، هرچند که تضمینی برای موفقیت این هم وجود ندارد. برای مذاکره کنندگان مقایسه میان آنچه که از قبل درباره توانایی‌های تسلیحاتی دشمن می‌دانند و آنچه به عنوان اطلاعات جدید برایشان علنی می‌شود یک اصل اولیه اطلاعاتی است. این مقایسه در واقع آزمونی برای سنجش حسن نیت طرف مقابل محسوب می‌شود و در موضوع کره شمالی تعهد و پایبندی صادقانه آنها به خلع سلاح هسته‌ای مهم‌ترین عنصر برای حسن نیت‌شان خواهد بود. اگر کشوری در مورد دارایی‌های هسته‌ای خود آشکارا اطلاعات نادرست بدهد، این رفتار به ما نشان می‌دهد که مذاکره با چنین کشوری چقدر جدی و ثمربخش خواهد بود.

من اغلب با خودم می‌گفتم: «برخلاف بسیاری از افراد دیگر، من به کره شمالی ایمان دارم! آنها هرگز مرا ناامید نمی‌کنند (کنایه از اینکه پیش‌بینی من در مورد رفتار پیونگ یانگ همیشه درست درمی‌آید).» من همچنین در گفت‌وگو با پمپئو آنچه را که کارشناسان شورای امنیت ملی و جامعه اطلاعاتی آمریکا بر سر آن توافق دارند، مورد تأکید قرار دادم؛ اگر کره شمالی درد تسلیحات کشتار جمعی جدی باشد، با کار مهم خلع سلاح همکاری می‌کند (این هم آزمون دیگری برای جدیت آنها است). این همکاری می‌تواند در یک دوره یک ساله یا کمتر انجام شود. کارکنان وزارت خارج طرفدار یک دوره طولانی تر برای کار خلع سلاح هستند که در واقع می‌تواند بسیار مشکل ساز شود. پمپئو هم علاقه‌ای به یک برنامه سریع خلع سلاح نشان نمی‌داد، شاید به این دلیل که نگران بود کره شمالی در مقابل چنین درخواستی مقاومت کند و مذاکرات به هم بخورد که معنی آن چیزی جز خبر بد برای ترامپ نخواهد بود. ترامپ نیز مثل همیشه تأکید داشت اصلاً نمی‌خواهد قبل از انتخابات کنگره خبر بدی در مورد مذاکره با پیونگ یانگ بشنود و همین یک درد سر بالقوه برای پمپئو محسوب می‌شد.

- یکشنبه ۶ مهر ۱۳۹۹
- سال بیست و ششم
- شماره ۷۴۵۴

عمان دلیی آبرور (عمان):

قوانین جدید در هند که فشار بیشتری بر کشاورزان وارد می‌کند و در مقابل به واسطه‌ها بهره بیشتری می‌رساند، با اعتراض کشاورزان هندی مواجه شد. این در حالی است که در سال‌های اخیر هزاران کشاورز هندی به‌خاطر مشکلات اقتصادی و ناتوانی در بازپرداخت وام هایشان، خودکشی کردند.

دومینوی دولت ها در لبنان

مصطفی ادیب، نخست‌وزیر مکلف لبنان به دلیل ناکامی در اجماع با احزاب استعفا کرد

Daily Star

نیز مشکلاتشان را دوچندان کرده بود، به خیابان‌ها ریخته و با اشغال چند ساعته شماری از وزارتخانه‌ها خواستار تغییر در نخست‌وزیر جدید لبنان در مدت چند هفته‌ای که مأمور تشکیل دولت بود، پنج بار در کاخ «بعیدا» یا «میشل عون»، رئیس جمهوری کشورش دست داشت که آخرین آن به دلیل ناتوانی در اجماع با احزاب سیاسی برجسته لبنان برای تشکیل دولت، منجر به تقدیم نامه استعفايش شد. وی پس از این دیدار در برابر دوربین‌های تلویزیونی قرار گرفت و با اتهام‌زنی به احزاب گفت: «از مردم لبنان بوزش می‌خواهم. گرچه با استعفا می‌نابید اصول «امانول مکرون» رئیس جمهوری فرانسه برای تشکیل دولت لبنان نادیده گرفته شود. اما تلاش‌های من نتیجه‌ای نداشت و برابرم مسجل شد که اجماعی وجود نخواهد داشت. تشکیل کابینه منظر من محکوم به شکست بود. احزاب با شرایط من کنار نمی‌آیند و تشکیل دولت را سیاسی کرده‌اند. بنابراین برای حفظ انسجام و وحدت ملی و همچنین جلوگیری از تنش‌های سیاسی از سمت خود استعفا می‌دهم.»

به نوشته سایت «المستقبل»، وابسته به جناح «سعد حریری» که از حامیان «ادیب» است، دفتر ریاست جمهوری لبنان ساعاتی پس از این مصاحبه تلویزیونی با اعلام این پیام «میشل عون»، پذیرش استعفاي نخست‌وزیر را علنی کرد: «اما اقدامات مقتضی را برای تعیین نخست‌وزیر جدید براساس الزامات قانون اساسی انجام خواهیم داد.»

■ **پشت پرده نخست‌وزیر چند هفته‌ای**

پس از فاجعه بندر بیروت که به مرگ دست کم ۱۹۰ نفر و آوارگی بسیاری از مردم بیروت منجر شد، مردم خشمگین تخصصی فرایسه می‌خواست بر آنجا تحمیل کند و روند سنتی فقر و بیکاری رفته رفته بودنت و شیوع کرونا

پیام یک استعفا

مصطفی نعیمی کارشناس مسائل لبنان

جمهوری فرانسه را در تشکیل دولت‌های بیرون حضور احزاب و گروه‌های مؤثر نشان می‌دهد که امکان‌پذیر نیست. چرا که پارلمان فعلی لبنان متشکل از تعداد اکثریتی از ائتلاف ۸ مارس است که ائتلافی بین مجموعه‌های شیعه و برخی از احزاب سنی و دروژی‌ها و مارونی‌های لبنان است. این اتفاق نشان می‌دهد روندی که رئیس جمهوری فرانسه می‌خواست بر آنجا تحمیل کند و روند سنتی لبنان را در هم بشکند، موفق نخواهد بود.

آقای ادیب از ابتدا بنا بر توصیه‌هایی که به او شده بود، با چند وزیر سنی همکاری داشت و اعلام کرده بود که یک دولت کاملاً تخصصی و کاری و غیر حزبی تشکیل خواهد داد. اما نکته کاملاً برعکس این قضیه را دیگری بود که باید به کابینه‌ای که او معرفی می‌کرد، رای می‌داد. این پارلمان عمدتاً از فراسکيون‌هایی تشکیل شده که از احزاب و گروه‌های مؤثر در عرصه سیاسی لبنان هستند. حالا چه فراسکيون مقاومت که مجموعه شیعیان لبنان در آن هستند و چه فراسکيون مارونی‌های وابسته به میشل عون، رئیس جمهوری لبنان و چه مجموعه‌های دیگری که خود را جزو ۸ مارس می‌دانند و این جمع در پارلمان ۱۲۸ نفره لبنان اکثریت را دارند و بدون موافقت و نظر اینها امری محقق نخواهد شد.

مصطفی ادیب شرایط و عرفی را که در سیاست لبنان است نادیده گرفت. حال این کار را یا به دلیل عدم شناخت انجام داد یا بدلیل

را ینیشه پست (آلمان):

بازارهای کریسمس در آلمان که تا سال گذشته نگران از حملات تروریستی احتمالی بودند، امسال نگران از شیوع کرونا هستند. نمایندگان غرفه داران این بازارها در مذاکراتی که با شهرداری‌ها داشته‌اند، اعلام کرده‌اند، می‌توانند با رعایت پروتکل‌ها کار خود را انجام دهند.

واشنگتن پست (امریکا):

فلسطینیان سه نسل قبل که در دره رود اردن ساکن بودند، اقتصاد خود را برپایه تولید موز بنا گذاشته بودند. اما اکنون با مناقشات منطقه و کمبود آب، این اقتصاد از دست رفته است و بسیاری از آنها مزارع خود را از دست داده‌اند و فقیرتر از هر زمانی شده‌اند.

گر امیداشت سالگرد تأسیس جمهوری خلق چین و روابط راهبردی با ایران

چنگ هوآ
سفیر چین در ایران

نخستین روز ماه اکتبر، سالروز تأسیس جمهوری خلق چین است. ۷۱ سال پیش، ملت چین به رهبری حزب کمونیست چین از پس نبردی طاقت فرسا و دشوار، چین نو را بنیان نهادند و از آن پس بود که ملت چین به مسیر روشن تحقق احیای عظیم خویش پا نهاد. طی این ۷۱ سال، حزب کمونیست چین با شعار «عدم فراموشی آرمان نخست و پایمردی بر رسالت و مسئولیت» همواره در راستای تحقق اهداف اساسی که بر آمده از آرمان مردم برای ایجاد یک زندگی زیبا بوده، بی‌وقفه شتافته است. در این مسیر، بویژه طی ۴۲ سال پیگیری سیاست اصلاحات و درهای باز تا به امروز که توسعه چین با جهشی چشمگیر مواجه شده و میزان مجموع تولید ناخالص ملی چین از ۳۶۷٫۹ میلیارد یوان به رقمی بالغ بر ۱۰۰ تریلیون یوان رسیده و نقش چین در میزان رشد اقتصاد جهانی از ۲۰ درصد فراتر رفته، شاهد آن هستیم که علاوه بر مجموع قدرت ملی، میزان تأثیرگذاری جهانی چین نیز به وضوح با رشد چشمگیری مواجهه بوده است. ۷۱ سال گذشته، چین همواره بر طی مسیر توسعه صلح‌آمیز و مستقلاقته خویش پایداری کرده و با طرح ابتکار همکاری‌های برد - برد هم اکنون به قدرتی مهم در صینات از صلح جهانی و تحقق توسعه جمعی در جهان مبدل شده است. چین همواره به

تحقق سعادت مشترک بشریت و ترویج فعالانه و مثبت ایجاد جامعه بشری با سرنوشت مشترک چشم داشته و بر همین مبنا با طرح ابتکار «یک کمربند و یک جاده»، اصلاح و تغییر ساختار حکمرانی جهانی را در دستور کار خویش قرار داده و با فداکاری و شجاعت برای شکوفایی توسعه، صلح و ثبات جهانی به ایفای نقشی بسیار مهم پرداخته است.

زمان در گذشت و ایام چوون دوک نخ ریسی می‌گذرد و می‌گذرند، در پس ۷۱ سال دود چراغ خورند و تجربه کوششی بی‌وقفه و مجاهدتی با شکوه، چین پس از ایستادن روی پای خود و سپس تحقق رفاه در جامعه، اکنون به جهش تاریخی در عرصه قدرتمندتر شدن رسیده و این امر موجب شده که تمدنی کهن به پویایی بی‌سابقه‌ای دست یابد.

گویا بر جریده عالم چنین تقدیر شده که سال ۲۰۲۰ میلادی سالی فراموش ناشدنی در تاریخ بشریت باشد. سالی که با فراگیری بی‌محابای ویروس کرونا به جدی‌ترین معضل قرن حاضر در فراگیری یک بیماری عفونی مبدل شده است. در مواجهه با بروز و فراگیری ناگهانی ویروس، دولت چین با قرار دادن مردم و حیات آنها در رأس امور خویش، در اسرع زمان نبرد مردمی برای کنترل و مقابله با فراگیری ویروس را در دستور کار خود قرار داد و این نبرد، نبردی بود همه جانبه برای محدودسازی فراگیری ویروس. در جریان این نبرد، چندین میلیون پرسنل کار درمانی تحت فرماندهی حزب کمونیست چین با جدیت در خط مقدم حضور یافتند و ملت چین دل‌هایشان را یکدله کرده و با عزمی راسخ به مصاف دشواری‌ها رفته و در نهایت به گونه‌ای مؤثر به مهار فراگیری ویروس و گسترش آن به محیطی بزرگتر پرداخته و تا حد اکثر ممکن نسبت به حفظ جان ملت و سلامت آنان همت گماردند. دولت چین همزمان با عملیات مقابله و کنترل فراگیری ویروس، به گونه‌ای مثبت بازگشت کسب و کارها به شرایط عادی را نیز پیگیری کرد که در نتیجه آن تولید و نظم زندگی مردم به حالت عادی بازگشته و روند توسعه اقتصادی نیز ثبات خویش را بازیافته است. این روند به گونه‌ای بود که در سه ماهه نخست سال جاری میلادی، میزان تولید ناخالص داخلی چین به سبب تأثیرپذیری از فراگیری ویروس کرونا، نسبت به میزان مشابه سال گذشته با افت ۶٫۸ درصدی مواجه شد اما در سه ماهه دوم رشدی ۳٫۲ درصدی را تجربه کرد و به این ترتیب چین به نخستین

اقتصادی تبدیل شد که پس از فراگیری ویروس تا اکنون می‌توانست بوده به رشد آماری دست یابد، نکته‌ای که بیانگر قدرت عظیم بازاریابی شرایط و قابلیت پویایی و فعالیتی مثال زدنی بود. چین در مشقت‌هایی که فراگیری ویروس گریبان گیر ملل مختلف گرد شریک و سهیم بوده است و در همین راستا دولت چین به طرح ابتکار ساخت مشترک جامعه بشری با بهداشت و سلامت مشترک پرداخت و در عین حال با علنی کردن اطلاعات مربوطه، با شفافیت و مواضع مسئولانه، دست در دست کشورهای مختلف جهان همکاری با آنان را در دستور کار خویش قرار داد تا ضمن چیرگی جمعی بر دشواری‌ها، تعامل و همکاری مثبت با جامعه جهانی را عملی کرده و بر همین مبنا اطلاعات مربوط به ویروس و تجربیات خویش را با جوامع بین‌المللی و مناطق مختلف اقدام کرد و غیر از آن به ارسال ۲۸۳ محموله کمک‌های پزشکی و ۲ کشور و سازمان بین‌المللی پرداخته و نسبت به ارسال محموله‌های بهداشتی برای بیش از ۲۰ کشور و منطقه اقدام کرد. در این راستا ما بهره‌گیری از اقدامات عملی، روش و خرد چینی را به عالم مبارزه جهانی با فراگیری ویروس معرفی کرده و در عین حال مسئولیت‌پذیری چین را به نمایش گذاریم. هر دو کشور چین و ایران از تمدن‌های کهن محسوب می‌شوند. در جریان دیدار موفقیت‌آمیز جناب آقای شی چین پینگ رئیس جمهور خلق چین از ایران در سال ۲۰۱۶ میلادی، سران دو کشور برقراری مناسبات مشارکت جامع راهبردی میان دو طرف را اعلام کرده و این اقدام برگي جدید را در دفتر مناسبات چین و ایران گشود. طی سال‌های اخیر، دو کشور بر منای حفظ احترام متقابل، اصل برابری و منافع متقابل، به‌گونه‌ای بی‌وقفه نسبت به تعمیق همکاری‌های عمل گرایانه خود در عرصه‌های سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، ارتباطات مردمی و دیگر حوزه‌ها اقدام کرده و این همکاری‌ها فرصت‌های بی‌شماری را برای دو کشور ایجاد کرده است. در جریان نبرد اخیر با فراگیری ویروس کرونا، چین و ایران به مانند دو سرنشین که در کشتی واحد حضور دارند به یاری یکدیگر شتافته و به‌گونه‌ای کامل احساس دوستی عمیق دولت‌ها را به ظهور رساندند. در لحظات کلیدی و حساس مبارزه ملت چین با فراگیری ویروس، ایران نخستین کشوری بود که علناً به حمایت از چین پرداخت و محموله‌هایی از وسایل آمادی را برای چین ارسال کرد. از سوی دیگر و همزمان با فراگیری ویروس کرونا در ایران، دولت چین و سازمان‌های اجتماعی، شرکت‌ها و مردم عادی گروه گروه دست یاری خود را به سوی ایران دراز کردند. در ادامه همین روند، چین نخستین گروه درمانی داوطلب خویش را به ایران اعزام کرد تا ایران را در روند مقابله با فراگیری ویروس یاری دهد و به این ترتیب دوستی سنتی چین و ایران در جریان مبارزه مشترک با فراگیری ویروس کرونا تعمیق شد. به‌همان ترتیب که جناب آقای شی جن پینگ رئیس جمهوری خلق چین اشاره کرده‌اند، دروازه‌هایی گشوده شده چین نه تنها بسته نخواهند شد که توسعه چین استقبال می‌کند و بر این باور است که تعمیق همکاری‌های عملگرایانه، عریض‌سازی مسیرهای همکاری و روش‌های نوآورانه تعامل روندی است که می‌تواند به تحرکی قدرتمند و پایدار در روند ایجاد هماهنگ صلحی پایدار، امنیتی فراگیر، شکوفایی مشارکتی، تسامح و تناسل برای تحقق جامعه بشری با سرونوشت مشترک منجر شود.

سال آینده، پنجاهمین سالگرد برقراری روابط سیاسی چین و ایران خواهد بود، دو کشوری که توسعه قدرتمندشان به‌عنوان دو تمدن کهن و دو اقتصاد دینامیک و نوپو، ضرورتی اجتناب‌ناپذیر و تاریخی است. چین همواره اهمیتی والا برای توسعه مناسبات خود با ایران قائل بوده و امید دارد در تلاشی مشترک با ایران، مناسبات مشارکت جامع راهبردی دو کشور تحکیم و تقویت شود و در نتیجه تعمیق همکاری و تعاملات دوجانبه آورد. تاریخ تعاملات و مناسبات دوستانه چین و ایران، اشتراکات فرهنگی عمیق و همکاری‌های نزدیک دو طرف در جریان مبارزه با فراگیری کرونا، چشمه‌ای زاینده و پاینده از پویایی را به توسعه مناسبات دو کشور تا سطوح جدید تزریق کرده که چشم‌اندازی وسیع‌تر از گذشته را در برابر مشارکت جامع راهبردی چین و ایران نمایان ساخته است.